

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 9 - **DUBEN** 2017 – ČÍSLO **04**

Otevřeno

V metropolitním muzeu v New Yorku je pozoruhodný obraz vlámského barokního malíře Abrahama Janssense: v jeruzalémském hrobě je pouze Kristovo mrtvé tělo, u kterého jsou dva andělé. Jeden neskrývá dojetí nad právě skončeným utr-

pením, druhý svého Pána adoruje, podobně jako v Betlémě či před stvořením našeho světa.

Uprostřed obrazu si však nelze nevšimnout, že klanění andělů není soukromou záležitostí. Zmrtvýchvstání může začít...

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanžl

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

KOMPENDIUM KATECHISMU

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

Druhý díl

Modlitba Páně: „Otče náš“

578. Jaký je původ modlitby Otče náš?

Ježíš nás naučil tuto nenahraditelnou křesťanskou modlitbu jednoho dne, když ho učedník viděl, jak se modlí, a požádal ho: „Nauč nás modlit se“ (Lk 11, 1). Liturgická tradice církve vždy používala text sv. Matouše (Mt 6, 9-13).

579. Jaké je místo modlitby Otče náš v Písmu svatém?

Otče náš je „souhrn celého evangelia“ (Tertullian)

án), „nejdokonalejší modlitba“ (sv. Tomáš Akvinský). Je umístěna v ohnisku Horského kázání (Mt 5 - 7) a znovu zachycuje ve formě modlitby podstatný obsah evangelia.

580. Proč je nazýván „modlitbou Páně“?

Otče náš se nazývá „modlitbou Páně“, protože nás ji naučil sám Pán Ježíš.

581. Jaké místo zaujímá Otče náš v modlitbě církve?

Je to modlitba církve „par excellence“ (povýtce). Je „předána“ při křtu a biřmování, aby se dalo najevo nové zrození k božskému životu Božích dětí. Eucharistie odhaluje její plný smysl, protože prosby, mající již od nynějška základ v tajemství spásy, budou plně vyslyšeny při příchodu Pána. Otče náš je doplňující část liturgie hodin.

582. Proč se můžeme „odvázat přiblížit se k Otci s plnou důvěrou“?

Protože Ježíš, náš Vykupitel, nás uvádí před tvář Otce, a jeho Duch z nás dělá syny. Tak se můžeme modlit Otče náš s prostou a synovskou důvěrou, s radostnou jistotou a pokornou smělostí, s jistotou, že jsme milováni a vyslyšeni.

583. Jak je to možné vzývat Boha jako „Otce“?

Můžeme vzývat „Otce“, protože Boží Syn se stal člověkem a zjevil nám Ho a jeho Duch nám Ho dal poznat. Vzývání Otce nám dává vstoupit do jeho tajemství se stále novým úžasem a vzbujuje v nás touhu, abychom jednali jako synové. Modlitbou Páně si tedy uvědomujeme, že jsme synové Otce v Synu.

584. Proč říkáme Otče „náš“?

„Náš“ vyjadřuje zcela nový vztah k Bohu. Protože je Otcem „našeho“ Pána Ježíše Krista, klaníme se Mu a oslavujeme Ho se Synem a Duchem. Jsme v Kristu „jeho“ lid a on je „naším“ Bohem, nyní i navěky. Říkáme totiž Otče „náš“, protože Kristova církev je společenství velkého množství bratří, kteří mají „jedno srdce a jednu duši“ (Sk 4,32).

585. S jakým duchem společenství a poslání prosíme Boha „našeho“ Otce?

Protože modlit se k „našemu“ Otci je společně dobro pokřtěných, ti pocítují naléhavou výzvu, aby se podíleli na Ježíšově modlitbě za jednotu jeho učedníků. Modlit se „Otče náš“, to konečně znamená, modlit se za všechny lidi a za celé lidstvo, aby všichni poznali jediného a pravého Boha a byli spojeni v jedno.

586. Co znamená výraz, „jenž jsi na nebesích“?

Tento biblický výraz neoznačuje místo, nýbrž způsob bytí: Bůh je za hranicemi všeho a nade vším. Označuje velebnost, svatost Boha, a také jeho přítomnost v srdci spravedlivých. Nebe nebo dům Otce, je pravá vlast, do níž směřujeme v naději, zatímco jsme ještě na zemi. Již na ní žijeme „skrytí s Kristem v Bohu“ (Kol 3,3).

Kondolence

Přijal jsem zprávu o odchodu pana kardinála Miloslava Vlk, emeritního pražského arcibiskupa, k němuž došlo po bolestné nemoci, kterou snášel s vírou a důvěrou v Pána. Obracím se k Bohu s vroucí modlitbou, aby tomuto horlivému a velkodušnému pastýři dopřál věčný odpočinek, a duchovně se sjednocuji s věřícími diecézní komunity, v níž starostlivě vykonával biskupskou službu.

S obdivem vzpomínám na jeho houževnatou věrnost Kristu, navzdory strádání a pronásledování namířenému proti církvi, stejně jako na jeho plodnou a mnohostrannou apoštolskou činnost prodchnutou přáními dosvědčovat přede všemi radost z evangelia, s níž podporoval autentickou obnovu církve vždy věrnou inspirací Ducha svatého.

Spolu s projevy upřímné soustrasti příbuzným zesnulého kardinála, kněžím a všem věřícím této drahé arcidiecéze, ze srdce uděluji útěšné apoštolské požehnání jako znamení víry a křesťanské naděje ve Vzkříšeného Pána.

Franciscus PP.

LAUDATO SI' XXI.

encyklika papeže Františka o ekologii

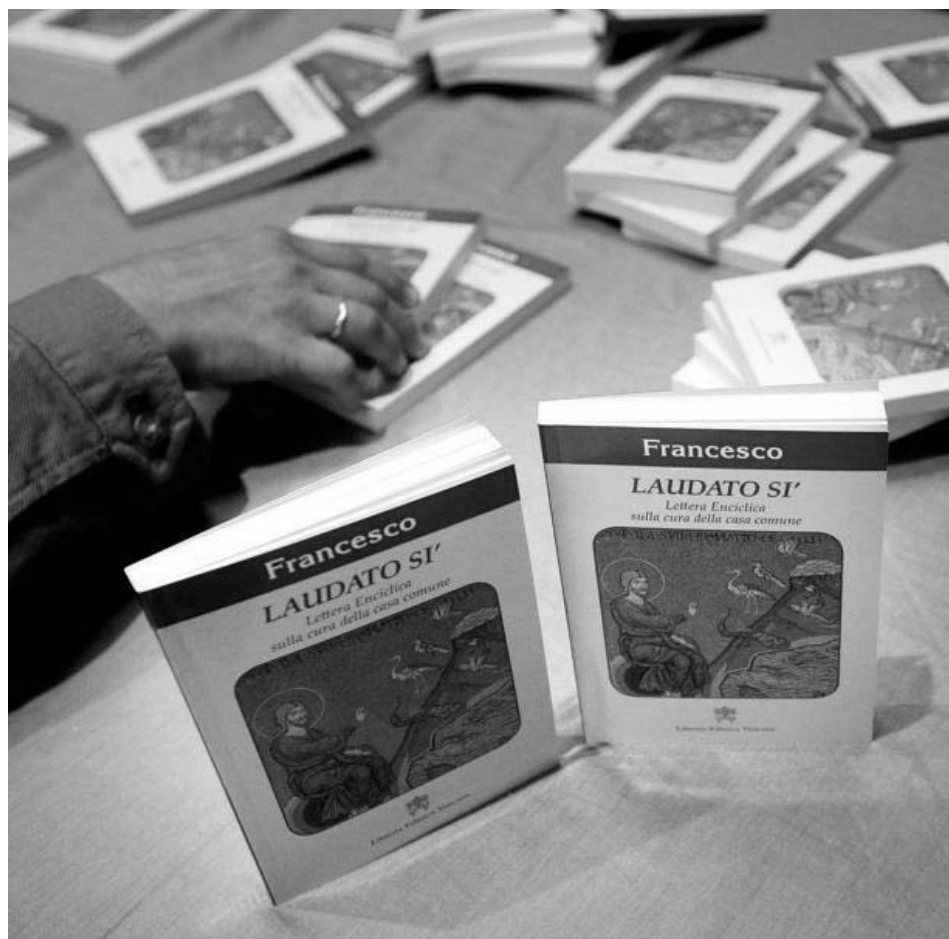
VI. Společné určení dober

93. Věřící a nevěřící se dnes shodují v tom, že země je společným dědictvím, jehož plody mají sloužit všem. Pro věřící se to stává otázkou věrnosti Stvořiteli, protože Bůh stvořil svět pro všechny. V důsledku toho každý ekologický přístup musí zahrnovat sociální perspektivu, která bere na zřetel základní práva těch nejvíce znevýhodněných. Princip podřazenosti soukromého vlastnictví všeobecné destinaci dober a všeobecné právo na jejich užívání je „zlaté pravidlo“ sociálního jednání a „první zásadou celého společensko-mravního řádu.“ Křesťanská tradice nikdy neuznávala právo na soukromé vlastnictví za absolutní či nedotknutelné a zdůrazňovala sociální funkci jakékoli formy soukromého vlastnictví. Svátý Jan Pavel II. toto učení připomínal velmi důrazně, když řekl, že „Bůh daroval zemi celému lidskému pokolení, aby dávala obživu všem jeho členům, aniž by někoho vylučoval nebo zvýhodňoval“. To jsou pregnanční a silná slova. Povšiml si, že „model rozvoje, který by nerespektoval a nepodporoval lidská práva, osobní a společenská, hospodářská a politická, včetně práv národů, by nebyl důstojný člověka.“ Velice jasně vysvětlil, že „církve sice brání legitimní právo na soukromé vlastnictví, ale s nemenší jasností také učí, že každé soukromé vlastnictví je vždycky obtíženo sociální hypotékou, protože dobra mají

všeobecnou destinaci, kterou jim určil Bůh.“ Proto tvrdí, že „neodpovídá Božímu plánu spravovat tento dar způsobem, kterým z něho mají užitek jenom málokteří.“ To vážně zpochybňuje nespravedlivé návyky části lidstva.

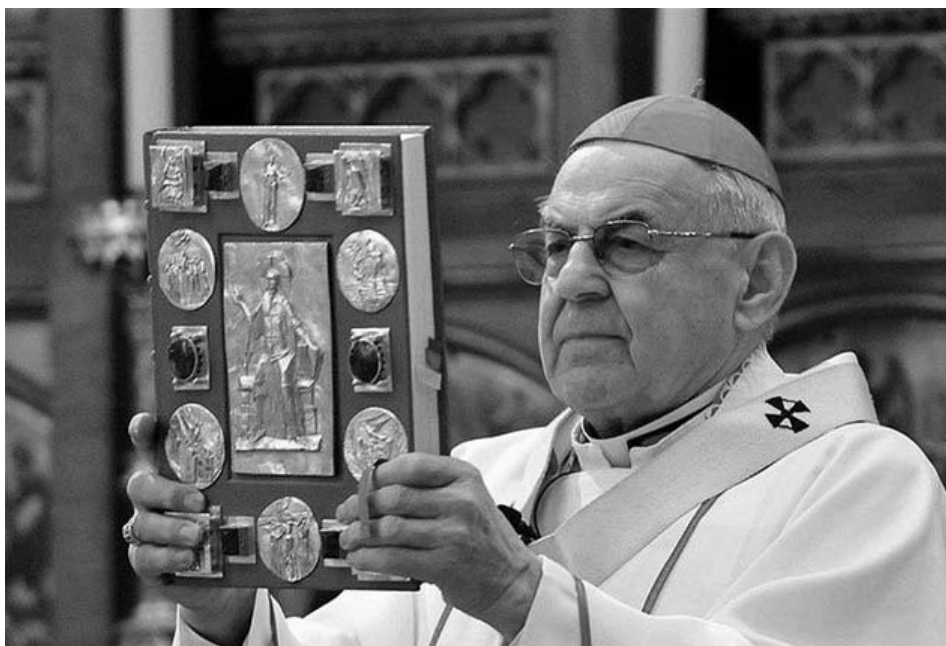
94. Bohatý a chudý mají rovná práva, protože „oba je učinil Pán“ (Př 22,2), „stvořil malého i velkého“ (Mdr 6,7) a „dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré“ (Mt 5,45). To má praktické důsledky, které vypočítávají biskupové Paraguaye: „Každý rolník má přirozené právo vlastnit přiměřený pozemek půdy, kde by mohl postavit svůj dům, pracovat pro obživu rodiny a mít zabezpečenou vlastní existenci. Toto právo musí být zaručeno, aby jeho uplatňování nebylo iluzorní, nýbrž reálné. Znamená to, že kromě vlastnictví, musí mít rolník k dispozici prostředky technické formace, půjčky, pojištění a přístup na trh.“

95. Životní prostředí je kolektivní dobro, poklad celého lidstva a odpovědnost všech. Kdo vlastní jeho část, pak jenom ku prospěchu všech. Pokud tak nejednáme, zatěžujeme svědomí popíráním existence druhých. Proto si biskupové Nového Zélandu položili otázku, co znamená příkázání „Nezabiješ“, když „dvacet procent světové populace spotřebovává zdroje v takové míře, že okrádá chudé národy i budoucí generace o to, co potřebují k přežití.“

Rok 2017 ve farních akcích

- 7. ledna
- Tříkrálová sbírka**
- 8. ledna
- Tříkrálový průvod**
- 11. února
- Farní ples (Dřevník)**
- 13. února
- Ekumenická bohoslužba**
- 1. března
- Popeleční středa**
- 11. března
- Duchovní obnova**
- 31. března – 1. dubna
- Mládež na Vesmíru**
- 14. dubna
- Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (dopoledne)**
- 16. dubna
- Velikonoce**
- 6. května
- Pouť do Vamberk**
- 14. května
- Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost; Den matek**
- 20. května
- Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích**
- 21. května
- Hvězda – májová pobožnost**
- 25. května
- Nanebevstoupení Páně**
- 28. května
- Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cykloput)**
- 2. června
- Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.**
- 3. června
- Svátost smíření před 1. sv. přijímáním**
- 4. června
- 1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého**
- 9. června
- Noc kostelů**
- 15. června
- Boží Tělo**
- 17. června
- Farní den (fara Ruprechtice)**
- 29. července
- Jakubsko-anenský víkend**
- 5. srpna
- Křínická pouť**
- 27. – 30. srpna
- Farní tábor, fara Ruprechtice**
- 23. září
- Farní výlet**
- 8. října
- Svátost biřmování – biskup Jan**
- 22. října
- Svatohubertská bohoslužba**
- 11. listopadu
- Den veteránů (Martínkovice)**
- 11. listopadu
- Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)**

Nejenom o věčnosti

rozhovor s kardinálem Miloslavem Vlkem, který na jaře 2011 poskytl Reflexu:

Vy věříte v Boha a přijdete do nebe. Co se ale stane po smrti s lidmi, kteří v Boží existenci nevěří? Podle církve se do nebe nedostanou. Je to tak?

To je trochu zjednodušené. My využíváme naši duši podle některých publikací jen na 15 procent. Člověk sám v sobě to štěstí nevytvoří. Přitom se jen podívejte, kolik lidí je nešťastných. I ateista může být spasen, ale to může posoudit jedině Bůh.

Čtrnáctý tibetský dalajlama napsal velmi zajímavou knihu (vyšla i česky) o tom, jak se dobře připravit na smrt. Ovšem buddhisté věří v převtělování.

Já vycházím z evangelia a tam nikde nenacházím oporu pro to, že když to člověk tady v jednom životě zřuší, tak to může napravit v životě jiném. Reinkarnaci nesdílím.

Není idea nebe až nepravděpodobně hezká a jakoby bez života a bez polemiky? Třeba s ateistou Jeanem-Paulem Sartrem se tam zřejmě nesetkáme. Co se vlastně celou věčnost v nebi děje? Není v něm nuda?

Když jsem byl malý, měli jsme doma svaté obrazy a na jednom byl i Bůh-Otec. Starý vousatý pán. V náboženství jsme se pak učili, že věčnost je blažené patření na Boha. Říkal jsem si: To bude ale nuda. Až později jsem zažil mnohokrát nádherné společenství, například mezi mladými lidmi, kdy nám bylo strašně dobře, kdy to bylo úžasné. V takových situacích jsem si uvědomoval, že věčnost bude hluboké zakoušení společenství s někým, kdo mě má rád a koho já mám rád. Je to prostě, jako když se sejde parta lidí, kterým se nechce rozejít, protože je jim spolu dobře. A to nuda není.

Konkrétnější představu, jaké to je v nebi, nemáte?

Moje životní zkušenosti mi umožňují tušení, jaké to bude. Ale konkrétně si to představit neumíme, protože v naší lidské zkušenosti se není čeho zachytit.

A jak to vypadá v pekle?

Já jsem tam nebyl, takže nevím. Ale podle situace v koncentračních táborech, v gulazích, v dobách tuhého komunismu si je možné to trochu představit.

Vaše představa o utrpení duše v pekle je jaká?

Když se člověk odpoutá od tohoto života, když se mu zastaví čas, tak poznává Boha beze smyslů, bez zkušeností tohoto světa, přímo. Tam se setká s největší láskou, již si ani nedovedeme představit. Avšak někteří lidé toho nedosáhnou, musí od dobra. Poznají ho, ale je jim odepřeno. Čeká je věčné zoufalství.

Adolf Hitler nemá tedy žádnou šanci?

Zřejmě ne. Mohla by zde být námitka: Bůh je ale krutý. Jenže on dává maximum šance lidem, a když nějaký člověk řekne ne, tak se sám zablokuje před tou velikou láskou.

Jenže lidé přicházejí na svět s určitými inklinacemi. Někdo nemusí mít k vámi popisované lásce vztah. Měl vlastně Hitler možnost nebýt Hitlerem?

Křesťanská antropologie říká, že člověk má rozum a svobodnou vůli a je schopen svou vůlí zlo, jež přichází a které ho láká, překonat. Třeba ne sám, ale s pomocí rodiny, výchovy, společenství. Člověk není určen od začátku k tomu, že to nezvládne. Vůli však musíte pěstovat. Pokud ji soustavně pošlapáváte, zneužíváte a kazíte, tak potom se nemůžete ničemu divit.

Abychom dokončili tuto myšlenku. Jste si jist tím, že se Bůh na Hitlera obrátil s tím, aby nebyl tím, čím nakonec byl?

Jsem si tím zcela jist. Jinak by Bůh nebyl sprá-

vedlivý.

Vězni koncentračních táborů ale někdy říkali, že Bůh neexistuje, že nebyl spravedlivý, když připustil holocaust.

To je obecná námitka, existuje i o válkách. Bůh je láska a dal člověku obrovský dar – svobodnou vůli. To ostatní živočichové nemají. Války, holocaust, zlo, to jsou produkty lidí. Dráždí mě, že když člověk vyprodukuje něco zlého, na základě své vlastní svobodné vůle, tak to pak hází na Boha.

Proč ale někdo může být až tak strašně zlý? Souvisí to s otázkou: existuje ďábel?

Ďábel, Duch zla, pro naši víru existuje. I zkušenost ze současného světa na to v mnoha konkrétních případech ukazuje. Například je to otázka posedlosti. V teologii existuje termín „tajemství zla“. Sdílím s vámi, že je to někdy až nevysvětlitelné, jak je někdo zlý. Když člověk zpacká dar k obrovské lásce a svobodnou vůli, tak pak z toho vznikají takové věci. I celé systémy založené na zlu a nenávisti, nacismus a komunismus, vedly k hrozným věcem.

Proč jsou však lidé nepoučitelní? Mnozí vidí, že zlo se na ně žene, jenže přehlížejí to. Nebojují s tím. Dám konkrétní příklad: Radikální islamisté šíří po světě zlo. Odpovědi katolické církve jsou slova o šíření dobra. Jenže to mnohdy nestačí. Nakonec zvítězí Bůh.

Je ďábel konkrétní osobou v tom smyslu, že má svoje Já?

Ano. Není to obecné zlo, je to obrovsky inteligentní bytost, jež není omezena smysly jako my. Je to Duch zla. To není žádný pohádkový čert ze mlejna.

Pokud je ďábel tak mocný, nezodpovídá za naše hříchy právě on?

Kdyby člověk neměl vůli překonávat zlo a neměl možnost odolat zlu, tak ano. Ale výmluvy zde neplatí! Každý je sám zodpovědný za své činy. Bůh není loutkář, nikoho nevodí na provázku.

Chtěli jsme říci, že nikdo nejsme Bůh, ale kdybyste dostal sedm dní jako on na vytvoření světa, co byste za těch šest dní dnes změnil? Protože sedmý den byste zajisté odpočíval a modlil se.

Kdybych takovou šanci měl a zůstaly mi schopnosti a vlastnosti lidské, tak to by bylo velmi těžké, protože lidem zůstává jejich svobodná vůle. Ale chtěl bych, aby se žilo podle pravdy a vydávalo svědectví. V sekularizovaném světě totiž kázání, řeči nebo příkazy moc nepomáhají. Avšak svědectví je něco, co lidi přitahuje a získává. Naši předkové říkali: „Slova dojmají, ale příklady táhnou.“ Je příkladem k následování dnes i katolická církev? Kdysi to byla velká pevnina, dnes se nám jeví jako ostrov v rozbouřeném moři.

My ale žijeme už v jiném světě. V sekularizovaném. Někteří lidé v něm dali Boha stranou. Většina sice nepopírá, že Bůh někde daleko žije, ale tento svět nám prý nechal v rukou a my tady rozhodujeme, ne on. Současný člověk se takto cítí, orientuje se na smysly, na to, co vidí, čeho se dotkne. Proto

lidi mohou získat svědectví.

Trápí vás sekularizace? Lidé vesměs vnímají zesvětštění společnosti a zmenšení role náboženství jako projev moderního stylu.

Trápí, ale vrátit čas nejde. Je potřeba svět spíše proměnit. Nejvíce mě v sekularizovaném světě trápí to, že člověk se v něm cítí jako pán. Jenže on pán není! Když někteří lidé berou svět do svých rukou, jsou z toho potom někdy gulagy a koncentráky.

Kdo ale bude v budoucnosti podle vašich principů u nás svět proměňovat?

Kněží je pořád méně. Musíme víc tlačit na pilu. Možná že Bůh sám nám tím chce ukázat, že máme vzít laiky k větší spolupráci, že je to nutné.

Co vytvořit takové „mobilní“ kostely?

Že by věřící nechodili za vámi, ale vy za nimi.

Proč ne. Už za komunismu jsme chodili do rodin.

Takovým mediálním evergreenem je odpor církve k používání kondomů, jenže ty chrání i před nemocemi. Tak proč ten odpor? Proč ne být modernější?

Papež se k tomu nedávno vyjádřil a věci se posunuly. Ale podstatnější je, že láska mezi lidmi je v dnešní době velmi sexualizovaná, odehrává se často jen na rovině sexu. Ani sexuální život není podložen ochotou být tu pro toho druhého.

Jak to souvisí s kondomy?

Intimní a sexuální život má svůj rytmus. Ten nám říká, že někdy se těchto věcí máme zříci. Manželé vědí, že když se někdy zříkají sexu, i když mají chuť, tak to posiluje jejich vzájemný vztah.

Nevíme, zda to můžeme říci dnes večer doma ...

To je vtipná replika. Ale tahle oběť je zapotřebí, když je žena třeba nemocná či těhotná. Jenže co dělají někteří muži, když nejsou schopni podobné obětí? Jdou jinam.

Skončí takový muž v pekle?

Nejde o to, aby skončil v pekle, ale pokud rozbije rodinu a doplatí na to děti, tak je to velmi vážná věc.

Faráři občas hovoří o osamění, o tom, že třeba desítky kilometrů kolem sebe nemají jiného faráře, tudíž jejich činnost vede k osamění. Nemají rodiny. Je i biskup osamělý?

Je to pravdivé. Kněží mají ale kolem sebe rodinu farností. Jenže ne každý kněz je dostatečně otevřený pro kontakt, že tu rodinu věřících má kolem sebe. Někdy, když nemá spolubratra široko daleko, tak se skutečně může cítit sám.

Lidé chtějí zpravidla od kněze podporu, a přitom si málokdo uvědomuje, že i on by ji potřeboval.

Přesně tak. Ale druhý vatikánský koncil byl o společenství církve, tento akcent je rozhodující a měl by se rozvíjet. Komunismus u nás tomu, aby se to rozvinulo, bránil. Spolupráci s lidmi bylo bráněno a i to způsobovalo osamění kněží.

Mohla by současná církev směřovat až k demokratizaci? Německý teolog Hans Küng jí chtěl naordinovat i parlamenty, kde by se hlasovalo a volilo.

V církvi není nedemokratický princip, ale existuje v ní princip hierarchický. Je možné vztahy v církvi rozvinout podle svatého apoštola Pavla: Vy všichni jste bratři a sestry. To znamená, aby jen jeden nerozhodoval a druzí jen neposlouchali a nemlčeli.

Jenže my laici máme pocit, že podobné postupy vyvěrají uvnitř církve z její samotné podstaty. Dnešnímu, liberálnímu světu je totiž na církvi nesympatické, že „jeden mluví a ostatní poslouchají“. Není právě proto církev viděna ve špatném světle?

Na jedné straně souhlasím s tím, že tam, kde není církev rozvinuta jako určité společenství, je tomu tak, jak to popisujete. Ale že by to někdo nařizoval? To určitě ne. Princip církve není demokracie, nebudeme vytvářet parlamenty, v nichž budeme hlasovat o pravdách, které jsou obsaženy v bibli, zda ano, nebo ne. Poslední slovo ve věcech víry a náboženství musí mít papež, biskup. Takhle to prostě je. Jinou věcí je, že k různým názorům musí přihlížet i papež a biskup.

Vždy jste chtěl být knězem?

Nepomýšlel jsem na to vždy, i když jsem žil v silně katolicky věřící rodině a náš farář byl skvělý. Viděl jsem jako malý plakát, na němž stálo: I ty chceš být knězem? Oslovovalo mě to. Bránil jsem se tomu, ale vždy mě to pohltilo. Já jsem to cítil odněkud zvenčí.

Žil jste v době toho čekání jako kněz?

Myslím tím, zda jste nepodlehli pokušení, zda jste se nezamiloval?

Nepodlehli.

Pokoušení je hodně. Nelákalo vás z toho nic?

Upozorňuji, že dnešní svět je daleko přeseexualizovanější než tehdy, když já jsem byl mladý. Přiznávám, že na vysoké škole jsem přemýšlel o tom, zda si nemám založit rodinu.

A?

Přišlo setkání s jedním věřícím děvčetem, které se do mě zamilovalo. Řešil jsem to rychle. Jednou jsme šli od kostela svatého Salvátora přes Karlův

most a já jsem říkal: „Holka zlatá, musím ti říci pravdu, já cítím, že musím být knězem. A i kdybychom spolu začali chodit a já si tě pak vzal, nebyl bych schopen toho, abych tě udělal šťastnou. Stále by stálo něco mezi námi.“ Nemohl bych se nechat zavřít mezi čtyři stěny. V srdci jsem cítil, že chci ven, do světa, k druhým.

Potkal jste ji pak někdy a rozebírali jste to?

No samozřejmě. Viděl jsem i po letech, že ji to trápí. Pozor, ani pro mě to nebylo jednoduché, ale bylo to z mé strany k ní poctivé. Nakonec to pochopila.

Přeseexualizovaný svět patrně vede k případům, kdy kněz opustí církev a ožení se. Jaký máte k takovým kněžským vztahům?

Musíte u toho vidět dvě věci. Je v dnešním světě možné vůbec zvládnout to určité osamění kněží, o němž jsme už hovořili? Pro život kněze musíte mít obrovsky silnou spiritualitu a musíte ji prožívat den za dnem.

Mohl by být podle vás celibát někdy zrušen i u římských katolíků?

Není to dogma. Je to praxe. A ta může být změněna.

Fakt si to umíte představit?

Dovedu. I když si nemyslím, že je to nejdůležitější, co se má dnes v církvi řešit. Naopak. Cítíme nedostatek obětí pro druhé a celibát je v tomto případě právě znamením obětí. Dovedu si například představit celibát dobrovolný. Ale zrušit ho hned teď a úplně, to nepřichází v úvahu.

K čemu je vlastně takový celibát?

Jestliže cítím své povolání jako setkání s láskou Boží, odpovídám na to také láskou. Moje odpověď je celibát – tím jsem zcela k dispozici druhým, nejsem tady jen pro někoho.

Jenže v současnosti je většinové pojetí lásky láskou bez obětí.

No právě proto nechci, aby se to zcela ztratilo. A k tomu slouží celibát. Je to důležitá síla. Prohlubují se tím duchovní postoje lidí.

Z toho by mohlo plynout, že kněžské povolání může i hodně bolet: Osamění, pokušení, oběť pro druhé, převzetí bolesti za jiné.

Samozřejmě. Naučit se nést bolest a utrpení je nesmírné umění a důležitý úkol pro člověka. Ale v perspektivě vidím, že mě to spojuje s Kristem. A Kristus byl ten, který dal za mě život.

Je nějaký vztah mezi celibátem a občas se objevujícími sexuálními skandály kněží?

Domnívám se, že to tak není. O pedofilních a jiných skandálech kněží slyšíme ve světě skoro každý den. Proč právě u nich? Vždyť v daleko větší míře se to bude týkat učitelů, pracovníků v internátech a na jiných místech. Bohužel je to ale smutné téma v případě kněží, vidím v tom nedostatek spiritualitu podobných lidí.

Sv. Lev IX., papež, 19. dubna

Narodil se 21. 6. 1002 v Egisheimu v Alsasku ve Francii, v hraběcí rodině spřízněné s císařským rodem a dostal jméno Bruno. Od pěti let byl vychováván s dalšími šlechtickými syny v katedrální škole touluského biskupa Bertolda. Při rozhodování o povolání si zvolil přípravu na kněžství. Byl jmenován touluským kanovníkem, přijal jáhenské svěcení a byl poslán ke dvoru císaře Konráda. Stal se císařovým důvěrníkem a provázel ho v roce 1025 do Itálie.

V dalším roce po smrti touluského biskupa Heřmana byl ve 24 letech vybrán na jeho místo. Císař ho odrazoval od převzetí chudého biskupství, ale on právě po něm projevil touhu. V Toulu jako horlivý pastýř působil biskup Bruno 22 let. Často navštívoval své farnosti a účastnil se krajských synod.

Po smrti papeže Damase II. bylo římské poselstvo prosit v Německu císaře o návrh nového papeže. Císař Jindřich III. svolal říšský sněm do Wormsu, kde byl biskup Bruno žádán, aby tuto hodnost přijal. Po třech dnech rozmyšlení a modliteb ji přijal pod podmínkou, že bude řádně zvolen i v Římě. Do Říma došel jako poutník s pěti přáteli, mezi nimiž byl mladý Hildebrand, pozdější Řehoř VII. Bos a v modlitbě stanul u brány římské čtvrti Leoniny, kde byl uvítán jako apoštol. Volba byla jednomyslná a 12. února 1049 nastoupil Bruno jako Lev IX. na Petrův stolec.

Během svého pontifikátu usiloval o prosazení kánonů proti simonii (svatokupectví), proti kněžským manželstvím a proti sňatkům mezi příbuznými, které se množily z majetkových důvodů u bohatých rodů. V Římě jeho doby byla nezaměstnanost a velká bída. Papež, který ji sdílel a žil příkladný život s apoštolskou horlivostí, byl obdivován. Úřady zbavil různých příživníků a Laterán byl jako klášter přístupný každému ubožákovi, zejména se v něm pomáhalo utiskovaným.

Lev IX. býval pro svou horlivost o pozvednutí církevní kázně často na cestách po území dnešní Itálie, Francie a Německa, čímž velmi pozvedl vážnost apoštolského stolce, který byl dále považován za zřídlo pravé církevní obnovy. Navštívoval a napravoval, co se napravit dalo. Prvním větším neúspěchem byla jeho návštěva před Bratislavou v srpnu 1052, kde císař bojoval s Uhry a Češové mu pomáhali. Tam se papež marně snažil sjednat mír. Uhrové dostali posily a zamítli podmínky císaře.

V roce 1053 na synodě v Mantově se strhl boj mezi přáteli a nepřáteli reformy. Tam se podruhé marně snažil uklidnit rozvášněné hlavy. Kamení lítalo kolem něj a tak synodu musel přerušit. Třetí porážku utrpěl, když se v téže roce dostal do války s Normany v jižní Itálii. Ti ho pak drželi několik měsíců v zajetí, i když ho později prosili o odpuštění. Nakonec s nimi dojednal mír a je uvedeno, že porážkou získal víc, než by byl dosáhl vítězstvím. Jako vítěz by byl oslavován, ale jako poražený se stal beránkem, na nějž se sypaly nadávky a posměch. Vzpomínka na padlé ho velice trýznila a činil za ně velké pokání.

V dubnu 1054 se vrátil do Říma v předtuše blízké smrti. Vedle hrobu Řehoře Velikého si dal připravit rakev, kterou sám posvětil, nechal se zaopatřit svátostmi a skonal na lehátku před oltářem sv. Petra ve tři hodiny odpoledne. V té chvíli se prý sám rozezvuchel svatopetrský zvon a lidé říkali, že zemřel světec. Církev vedl pět let a tři a půl měsíce. Zemřel v roce, kdy za účasti jeho legátů došlo k roztržce s východní církví.

www.catholica.cz/Jan Chlumský/mírně kráceno

Benediktu XVI. bude právě o Velikonocích 90 let

Dnes emeritní Svatý otec byl 19. dubna 2005 zvolen 265. papežem římskokatolické církve. Dlouhá léta byl blízkým spolupracovníkem svého předchůdce Jana Pavla II. (1978 – 2005), hlavně úřadem prefekta Kongregace pro nauku víry (1981–2005). Přezdívkou Železný kardinál rezonoval ze zdravotních důvodů 28. února 2013. Ovládá deset jazyků a rád a dobře hraje na klavír. V září 2009 navštívil ČR.

Vlastním jménem Joseph Ratzinger se narodil v Markt am Inn v Bavorsku 16. dubna 1927, jako třetí a nejmladší dítě Josepha Ratzingera. Během seminárních studií v St. Michel ve čtrnácti letech, tak jako prakticky veškerá německá mládež v té době, se stal členem Hitlerjugend (členství bylo vyžadováno zákonem z roku 1939). Byl velmi pa-

sivním členem, který odmítal docházet na setkání a akcí Hitlerjugend se vyhýbal. V roce 1943, čili v 16 letech, byl povolán do armády, nejprve k pomocným jednotkám Luftwaffe, poté do protitankových oddílů. Absolvoval základní pěchotní výcvik, jeho jednotka se však nikdy nedostala do boje. Ke konci války byl mladý Ratzinger krátce internován ve spojeneckém zajateckém táboře u Ulmu a 19. června 1945 repatriován domů.

Kněžské svěcení obdržel 29. června 1951 spolu se svým starším bratrem Georgem, který později po dlouhá léta vedl legendární katedrální sbor v Regensburgu „Řezenští vrabčáci“. Joseph jako profesor teologie je dodnes respektovanou autoritou v oblasti dogmatické a fundamentální teologie. V letech 1962 – 1965 se jako poradce zúčastnil II. vatikánského koncilu.

V roce 1972 spolu s dalšími významnými teology 20. století, a to s Hansem Ursem von Balthasarem a Henrim de Lubacem, založil teologický časopis *Communio*, které dodnes vychází v 17 edicích (mj. i česky) a stal se jedním z nejdůležitějších katolických teologických časopisů současného světa.

V březnu 1977 byl jmenován mnichovským a freisingkým arcibiskupem a v červnu téhož roku ho papež Pavel VI. (1962 – 1978) jmenoval kardinálem. Účastnil se i dvou předchozích konkláv, čili voleb Jana Pavla I. a Jana Pavla II.

Jako prefekt Kongregace pro nauku víry otevřel v roce 1998 archívny inkvizice. V roce 2002 byl zvolen děkanem kolegia kardinálů. Je autorem mnoha teologických knih, které mnohé jsou dostupné i v češtině. Mezi nejznámější patří Úvod do křesťanství a trilogie Ježíš Nazaretský, kterou napsal už jako papež.

V dubnu 2005 ho americký časopis *Time* zařadil mezi 100 nejvlivnějších mužů světa.

P. Martin Lanži

Druhé putování TF po USA

Druhá cesta do USA se uskutečnila ve dnech 20. února až 3. března 2017. Prvním zastavením bylo opět Chicago. Zde jsme už minulého léta úspěšně prezentovali výstavu krajanům v české katolické misií Velehrad a ve vestibulu původně čechoamerického benediktinského kláštera sv. Prokopa v Lisle. I díky cestě ze začátku prázdnin 2016 se mohla na Benediktinské univerzitě uskutečnit přednáška kurátora Tomáše Hambergera na téma „Broumovské kostely jako skicář barokních architektonických nápadů“, což je volná parafráze slov prof. Mojmiry Horyny. Mladému učiteli češtiny a dějepisu z Teplic nad Metují přišlo věnovat pozornost asi 30 posluchačů, včetně profesorky lislské univerzity Susan Mikuly, Ph.D., která pochází ze Slovenska a projevila zájem během tohoto léta broumovské skupinu kostelů vidět osobně. Velké zaujetí bylo patrné i na Tomášově přítelkyni Evě. Česká farnost v Chicagu nám v osobě kněze Mons. Dušana Hladíka poskytla skvělé zázemí a před odletem do New Yorku jsme ještě stihli zažít fenomenální atmosféru NHL, díky zápasu Chicago – Arizona, který byl bohatý na góly, a který domácí vyhráli 6:3.

Cílem této cesty byl však New York a prezentace 16 obrazů bratislavského fotografa Dana Veselského, který se však z pracovních důvodů cesty nemohl zúčastnit. Generální konzulát nám v Národní budově na Manhattanu (obr. 1) rovněž poskytl perfektní zázemí. Fotografie o rozměrech 85x55 cm bylo možné shlédnout ve dnech 27. února až 3. března. Vernisáže, kterou zahájil generální konzul ČR v New Yorku a někdejší primátor Hradce Králové Martin Dvořák, se účastnilo okolo 30 lidí a během ní byla možnost širšího přiblížení našich snah o záchranu jedinečného sakrálního souboru. Rovněž došlo i na prezentaci rozsáhlé obrazové publikace broumovského fotografa Jana Zálíše s texty Miroslava Otteho „Broumovsko – krajina architektury & architektura krajiny“, která se také setkala s upřímným zájmem (obr. 2).

Jako katolíci jsme účastnili i nedělní mše sv. v české misií v Queensu, na které se sešlo asi 40

českých a slovenských věřících. Zkušenost z krajaných farností v zahraničí, že společně prožívání neděle mší sv. teprve začíná, se potvrdilo i zde. Po krátkém posezení po mši sv. u kávy, následoval oběd v české zahradě, kde bylo možné si vybrat z jídel, jako je vepřový řízek s přílohou, svíčková, či bronzové halušky a zapít to pilsněským nebo si dát tzv. czechvar či brouczech. Za přátelskou atmosférou, ale i finanční příspěvek od věřících patří díky jedinému českému knězi v New Yorku P. Antonínovi Kocourkovi.

Díky tomu, že jeden nastávající otec z queenské komunity zastupuje Slovenskou republiku v hlavním sídle Organizace spojených národů v New Yorku, bylo nám dáno navštívit i toto, pro bezpečnost světa tak zásadní, místo.

Během našeho amerického pobytu začala postní doba. Díky tomu jsme mohli zažít i atmosféru Popeleční středy v New Yorku. Během celého dne přísného postu jsme potkávali lidi všech barvy pleti, kteří měli na čele požehnaným popelcem výrazné znamení kříže, jenž bylo udělené nejenom knězem a nejenom v katolických kostelích. Mše sv. jsme se v ten den účastnili v slovenském kostele sv. Jana Nepomuckého na 66. St. A to nejen proto, že kostel je od 73. St. jen pár bloků, ale i proto, že tři členové výpravy, kněz působící v Nekoři v Orlických P. Pavol Sandanus, můj mladší bratr Michal a já máme slovenský pas. Mše sv. se účastnil i jeden ze slovenských kněží působící v newyorské megapolis P. Martin Kertys.

Obě cesty – jak letní, tak zimní, přinesly výtěžek 3 000 dolarů. Důležité je zmínit, že na cesty finančně přispělo město Broumov a Meziměstí a obce Křinice, Matín-

kovice a Křinice. Mnohem důležitější než finanční zisk jsou však osobní kontakty, díky kterým výstava vzniká (o tom třeba jindy). A také to samotné cestování je možné vnímat jako nemalé nasazení ve prospěch obnovy broumovských svatostánků. Poslední zastávkou na severoamerickém kontinentu bude ještě do konce školního roku hlavní město Kanady Ottawa. Pak se už fotografie vrátí do Čech, aby mohly pokračovat po dalších evropských městech. V jednání je Krakov, Londýn. Zamýšleno je větší putování po Německu, ale i vzdálená Austrálie.

Místa putování výstavy Tempus fugit*

2013:
Trenčín (Slovensko)

2014:
Nitra (Slovensko), Hlinsko, Hradec Králové, Chomutov, Augsburg a Mnichov (Německo), Serrazano (Itálie), Nové Město nad Metují, Rottenburg am Neckar (Německo), Banská Bystrica (Slovensko), Praha

2015:
Brusel (Belgie), Paříž (Francie), Teplice nad Metují, Krzeszów (Polsko), Stockholm (Švédsko)

2016:
Chicago (USA)

2017:
New York (USA), Ottawa (Kanada)

* Výstava se uskutečňuje za podpory Královéhradeckého kraje a pod záštitou Ministerstva kultury ČR

P. Martin Lanž

Dialogy

Když jsme v říjnu loňského roku navštívili s naší farností Řím a stáli jsme na svatopetrském náměstí, vzala mě Magda za ruku a povídá: „Podívej se nahoru, na ty sochy, to je, co? A víš kolik jich tam je? 140! Doma mám knížku, ve které se píše o tom, jak si ty sochy spolu povídají. Až se vrátíme, tak ti ji půjčím“... Řekla to tak přesvědčivě a s takovou jiskrou v očích, že ve mně vzbudila touhu si knížku přečíst. O pár měsíců později se mě opravdu dostala do rukou. Jmenuje se „Dialogy svatých z mramoru“ a napsal ji kapucín Luigi Padovese. Autor v ní vysvětluje, proč na kolonádě sochy svatých jsou a snaží se originálním způsobem předat odkaz těchto nehybných svědků. Kniha začíná slovy dnes už svatého Jana Pavla II., která pronesl 1. 1. 2000 na náměstí sv. Petra:

„Protože světcí jsou mezi námi, patří do naší rodiny a my patříme do té jejich... Jsou znamením optimistické víry v možnosti každého z nás... Milujme je, abychom objevili světce v sobě samých, ...“

Biskup Padovese tuto představu v knize obohacuje a duchovně objasňuje formou rozhovorů mezi svatými. O čem si povídají? O svých životech kdysi a o našich životech nyní. Občas si i povzdychnou....

„Kdyby tak lidé věděli, jakou moc máme ve svých rukách a věnovali nám více pozornosti - říká sv. Agnes. Je nemožné okamžitě vyžadovat od slabých lidí vznešené činy - je slyšet hlas sv. Jan Zlatoústého. Člověk má často pomýlenou představu o své identitě a hodnotí vše očima těla, nebo očima rozumu a zapomíná, že pokud chce dobře vidět, potřebuje také oči víry- upřesňuje teologicky sv. Tomáš Akvinský a k dialogu se přidávají další svatí. ....ten, kdo roste v lásce k Bohu, roste i v lásce k bližním. Je třeba vykořenit omyl, že jsme jen blahosklonnými pozorovateli lidských událostí, jacísi fanoušci, kteří drží palce těm, kteří hrají zápas na stadionu života... Svatost není titul, který nás zbavuje zájmu o bližní. I my jsme byli muži a ženy z masa a kostí, se svými omezenými možnostmi a slabostmi...“

Dialog mezi svatými v knize pokračuje, jen témata se mění. Zasahují do různých oblastí lidského života a upozorňují na slabiny i statečnost lidí, kteří postavili svůj život na křesťanských hodnotách a přes všechna úskalí a slabosti je vedla láska k Bohu a bližním.

Věřím, že svatí spolu „hovří“, jak autor knihy (viz pozn.) bravurně popsal. Jejich přímlyvy jdou skrze Syna k Otci, ti jsou ve vzájemném dialogu v lásce, tedy v Duchu svatém. Jistě není chybné si toto představit, protože už sv. Ignác z Loyoly ve

své knížce „Duchovní cvičení“ vybízí, abychom se snažili „...slyšet, co říkají Božské Osoby, totiž- Zachraňme lidské pokolení...“. Hříchem Adamovým se vztah mezi člověkem a Bohem narušil. Ježíš Kristus, pravý Bůh a pravý člověk, svým vítězstvím nad smrtí a nanebevstoupením tento vztah obnovil a vrátil nás do náruče Otcovi. Zve nás k reálné účasti na životě Nejsvětější Trojice, tedy k dialogu, který neustále tři Božské Osoby mezi sebou vedou. Proto každou modlitbu začínáme slovy *Ve jménu Otce i Syna i Duchu Svatého. Amen.*

Nemusíme nutně jezdit do Říma, abychom viděli sochy sto čtyřiceti svatých, ale pokusme se zůstat v neustálém dialogu s Bohem i s těmi, kterým se dostalo cti oltární proto, že důvěřovali Boží Prozřetelnosti. *Ona se starala a postará se až do konce o potřeby a spásu člověka, a to tím nejrozmanitějším způsobem. Stačí doufat a věřit....*

pozn.:

Luigi Padovese nar. r. 1947 v Miláně, byl řeholníkem Řádu menších bratří kapucínů, titulárním biskupem v Monteverde a apoštolským vikářem v Anatolii v Turecku, profesorem patristiky na Papežské universitě Antonianum, presidentem turecké charity; zavražděn 3. 6. 2010 v Isken-derunu v Turecku.

J. Teinerová

Od května dojde ke sjednocení mariánské úcty

(humor)

Dlouhodobá nevráživost mezi specializovanými ctiteli Panny Marie je, zdá se u konce. Papež František využil letošní Týden modliteb za jednotu křesťanů k ukončení sporů mezi různorodými stoupenci Matky Boží, které rozdělovaly katolické křesťany po celém světě.

„Je na čase zasypat příkopy a postavit mosty,“ uvedl tento týden papež František. Od května letošního roku dojde k unifikaci mariánských označení. Používat se bude moci pouze název Panna Maria Jako Taková.

Střety mezi různými ctiteli Panny Marie vedly v minulosti i k odchodu některých kněží ze služby. Daniel Herman současný ministr kultury potvrzuje, že nejednotná úcta byla jedním z hlavních důvodů, které ho vedly k ukončení kněžské dráhy. „Když jsem v kázání zmínil Pannu Marii Růžencovou, hned po mši si na mě počkali někteří tamní farníci a vyčítali mi, že jsem nezmínil Pannu Marii Sedmibolestnou. Poté, co mi ctitelé Panny Marie Královny míru začali posílat výhrůžné anonymní dopisy, jsem zažádal o laicizaci,“ vysvětluje Daniel Herman.

Ivan Odilo Štampach, který opustil církevní struktury kvůli podobným zkušenostem, potvrzuje, že nejednotná úcta k Matce Boží zabraňuje také ve sjednocení se s ostatními křesťanskými církvemi. „Je to první krok, který by mohl vést ke skutečnému znovunalezení jednoty křesťanů. Protestantům totiž nevdá úcta k Panně Marii jako takové, ale spíše písně v kancionálu, průvody a svaté obrázky,“ uvádí populární religionista Štampach. „Pokud se papeži podaří tento krok reálně prosadit a nekatolické církve by uznaly své chyby a přijaly učení římské církve, konečně by se přiblížilo naplnění Ježíšova přání o jednotě všech, kteří vyznávají jeho jméno,“ potvrzuje Štampachova slova televizní církevní historik Jaroslav Šebek.

Odpor vůči papežovým nařízením neskrývají bosí karmelitáni, kteří kvůli nařízení budou muset vynaložit značné náklady na přetištění všech reklamních předmětů v kostele Panny Marie Vítězné. „Kdybychom nevydělávali na Pražském Jezulátku, nevím, kde bychom na to vzali peníze,“ rozčiluje se převor pražských karmelitánů Vojtěch Kodet. Čeští biskupové ale většinou sjednocení vítají. „Je to praktické, Zvolání: ‚Panna Maria Jako Taková, oroduj za nás‘ výrazně zkrátí litanie a nebudou tak kazit průměrnou délku bohoslužeb,“ pochvaluje si brněnský pomocný biskup Konzbul.

Nad univerzální podobou Panny Marie Jako Takové, která nahradí sochy a obrazy ve všech kostelích zasedá v těchto dnech vatikánská komise a posuzuje soutěžní návrhy. Do uzávěrky nebyly výsledky známy.

www.tisickráte.cz

Farní tábor v malém

aneb rozloučení s prázdninami na téma knihy

POPOUPO

Kdy?

27.8. – 30.8. 2017

Kde?

FARA RUPRECHTICE

Cena: **200 Kč**

Přihlášky posílejte do 30.7. na email betka.pel@gmail.com, nebo odevzdávejte přímo vedoucím Bětce Pelánové, Jitce Uhnové nebo Anežce Šikutové. Kontakt: betka.pel@gmail.com, 725002127 (Bětka Pelánová)

Více informací najdete zde:

<http://farni-tabor-broumov.webnode.cz/>

ZÁVAZNÁ PŘIHLÁŠKA NA FARNÍ TÁBOR RUPRECHTICE 27.8. - 30.8. 2017
Přihlášky posílejte nejpozději do 30.7. 2017

Jméno a příjmení dítěte:.....

Rodné číslo:.....Datum narození:.....

Bydliště:.....

Doplňující informace ke zdravotnímu stavu dítěte (alergie...):.....

Jméno a příjmení otce:.....Bydliště:.....

Telefon:.....Email:.....

Jméno a příjmení matky:.....Bydliště:.....

Telefon:.....Email:.....

Jméno a příjmení kontaktní osoby v době konání tábora:.....

Bydliště:.....

Telefon:.....Email:.....

Další sdělení:.....

Dne.....v.....

Zveme vás na přednášku Petra Staňka

BAROKNÍ KOSTELY NA BROUMOVSKU

V ČEM SPOČÍVÁ JEJICH HODNOTA?

ÚTERÝ **18. 4. 2017** OD 18 H

BROUMOV
VÝSTAVNÍ SÍŇ STARÉ RADNICE

(OBRAZOVÁ PROJEKCE / LETECKÉ SNÍMKY DRONEM)

MYŠLENKY NA MĚSÍC DUBEN

JEAN CLAUDE SAGNE

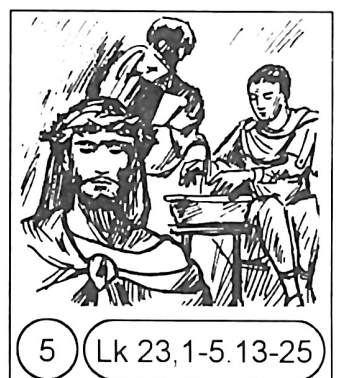
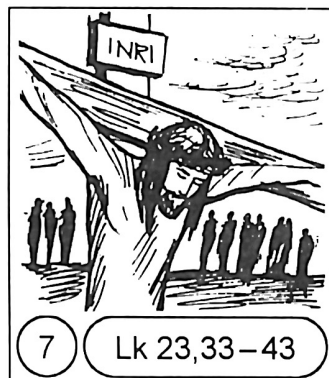
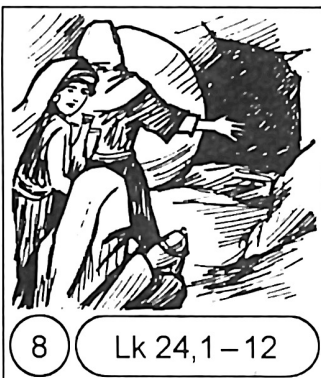
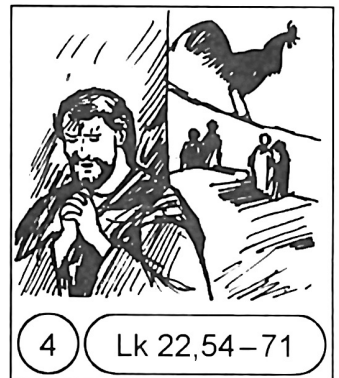
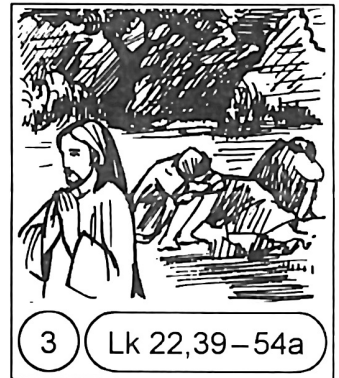
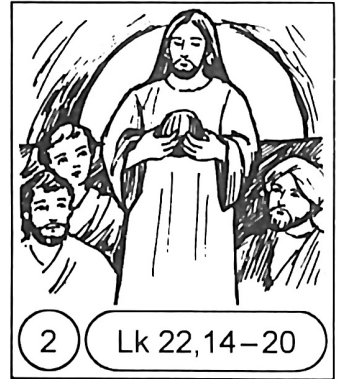
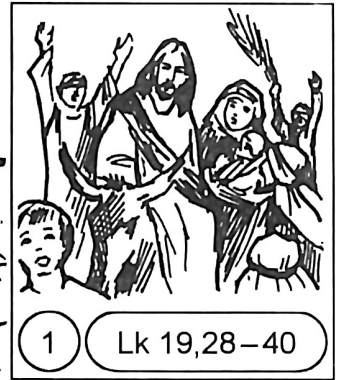
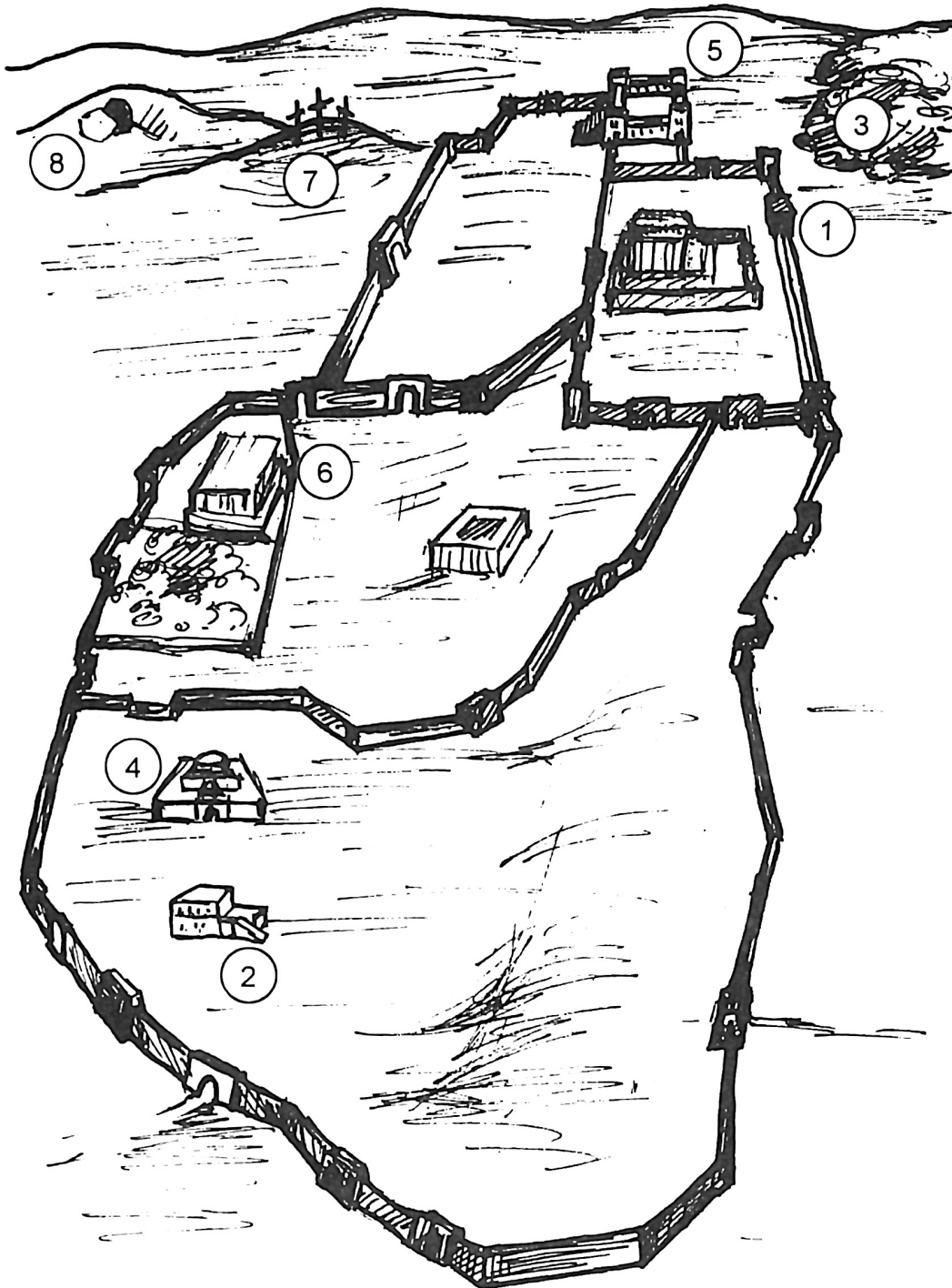
BŮH, NÁŠ OTEC ŽIVOT BOŽÍCH SYNŮ JAKO CESTA UZDRAVENÍ

PAULÍNKY 2013

1. Abychom se poznali a našli svou identitu, abychom dosáhli svobody a uzdravení, nemáme jinou cestu než jít k Otci skrze Ježíše, s Ním a v Ném.
  2. Bůh volá jedinečným způsobem každého člověka po celý jeho život.
  3. Ježíš nám skrze svou pokoru a tichost zjevuje Otcovu laskavost.
  4. Protože hříchem člověka došlo k přerušení synovského vztahu, stal se Boží Syn člověkem, aby v nás a pro nás žil synovskou lásku až do krajnosti, až k opuštěnosti noci v Getsemanech.
  5. Proto, aby se přiblížil všem lidem a odzbrojil naši pýchu a naše obavy, přichází k nám Bůh v pokoře a s laskavostí.
  6. Od chvíle, kdy nás uvedl na cestu našeho života, nás Bůh nepřestává doprovázet, podporovat a dávat nám prostředky, abychom mohli odpovědět na jeho volání.
  7. Ježíš přišel, aby nám zjevil, že Bůh je Otec. Úkolem našeho života je rozpoznat, že Otec je Bůh.
  8. Abychom mohli ve víře přijmout Boží dary, musíme se nechat Duchem přivést k pokoře podle příkladu Marie.
    9. Nekonečně čistá láska Otce se pro nás stává milosrdenstvím.
  10. Klanění se Otci vyžaduje, abychom se naprosto zřekli sami sebe a nechali veškerý prostor v sobě samých Bohu.
    11. Bůh, aby se přiblížil ke každému, přistupuje k člověku prostě a s laskavostí.
  12. Bůh přichází v pokoře a v chudobě, přichází s láskou. Tělem, ve kterém k nám dnes Ježíš přichází, je eucharistie a církev.
    13. Otcovo milosrdenství představuje největší hlubinu jeho lásky k lidem, jeho dobrotu.
  14. Maria nás přivádí ke službě a k svátostem církve. Dává nám blízké bratry a sestry, abychom spolu s nimi objevili tajemství našeho synovství.
    15. Radost je znamením spásy.
  16. Pro Ježíše není chudoba jehliček ani náhodou, ani neštěstím, ale nejlepším způsobem, jak nás přivést k Otci, který je nade vším.
  17. Kristus a Maria byli u kříže jedné vůle, a oba obětovali Bohu stejnou zápalnou oběť. Maria v krvi svého srdce a Ježíš v krvi svého Těla.
    18. Skrze svátosti víry nám Bůh v živém Ježíši dává rodinu, bratry a sestry na zemi i v nebi.
    19. Ježíš se nám nejvíce zjevuje skrze kříž a stejným způsobem nám předává svůj život.
      20. Klanět se Otci znamená uznat jej za jediného pravého Boha.
    21. Život v Duchu, který plně získáváme při křtu, se žije ze dne na den v povolání k bratrské lásce.
      22. Ježíšovo vzkříšení je vítězstvím lásky.
      23. V eucharistii s námi zůstává náš Bůh až do konce časů.
      24. Ježíš nám svou trpělivostí a snášením svých ran získal uzdravení a pokoj.
      25. Víra otevírá naše oči, abychom si uvědomili přítomnost všeho, co je neviditelné.
    26. Náš život v Kristu nám dává postupně zakoušet, že on sám se může stát předmětem každého našeho činu.
      27. Rány Vzkříšeného jsou zářící: jimi k nám proudí skrze svátosti božská síla vzkříšení.
    28. Hlavním úkolem Ducha svatého je zjevovat nám v Ježíšově utrpení tajemství jeho synovské poslušnosti.
      29. Maria nám v noci víry a ve společenství s Ježíšem odpočívajícím v novém hrobě dává vytyšit, že ticho neznámá prázdnotu, ale že ukrývá Boží přítomnost.
    30. Bůh k nám přichází v jednoduchosti, pokoře a s laskavostí, aby se svým milosrdenstvím dotknul všech lidí.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**

UDÁLOSTI SVATÉHO TÝDNE

NEDELNÍ BOHOSLUŽBY

2. duben

Otovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

9. duben

Martínkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Vernéřovice	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

16. duben

Šonov, k. sv. Markéty	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

23. duben

Martínkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

30. duben

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, klášter	18:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	-	-
Úterý	klášterní k.	18:00 hod
Středa	k. sv. Václava	18:00 hod
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Sobota	hřbitovní k. PM	08:00 hod

Pobožnost Křížové cesty: pátek, 14:30, P+P;
neděle, klášter, 16:30 (v postní době)

Adorace: středa, sv. Václav,

17:30 – 17:45; pátek, P+P, 19:00 – 20:00

Svatost smíření: 20 min před každou mší sv.;
sobota 08/04 a 29/04, P+P, 09:00 – 10:30

NEDELE:

Mše svaté v Teplicích v 8,30;
v Adršpachu ve 14,00;

1. a 3. neděle v měsíci, 2. a 16.
ve Zdoňově ve 14,30; 2. neděle v měsíci,
9. ve středu je mše sv. v Teplicích v 18,00
v pátek je v Teplicích také v 18,00
první sobotu, 1.4.. je mše sv. v Teplicích
v 8,00 na Kamenci

VELIKONOCE: TEPLICE, u sv. Vavřince:

Zelený čtvrtek v 18,00

Velký pátek v 16,00

Bílá sobota v 20,30

neděle 8,30 a v 14,00 v Adršpachu

Pondělí velikonoční v 8,30 Teplice

25 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.

Požehnané dny Vám přeje a vyprošuje

P. František Hofman

(tel. 734 213 899)

Velikonoce 2017 – Svatý týden

Květná neděle

Martínkovice	08:30
Vernéřovice	10:00
Broumov, P+P	10:00
Broumov, klášter	18:00

Pondělí

Mše sv. nebude

Úterý

Broumov, klášter 18:00

Středa

Broumov, sv. Václav 18:00

Zelený čtvrtek

Broumov, P+P 18:00

Velký pátek

DEN PŘÍSNĚHO POSTU

Křínice – křížová cesta 12:00

Broumov, P+P – obřady 18:00

Bílá sobota

Celodenní rozjímání u Božího hrobu

Broumov, P+P 18:00

Velikonoční neděle

Šonov, k. sv. Markéty 08:30

Vižňov 10:00

Broumov, P+P 10:00

Broumov, klášter 18:00

Velikonoční pondělí

Broumov, P+P 08:30

Částečná úprava
času bohoslužeb

Od dubna budou večerní mše sv. v úterý, ve středu a v neděli začínat až v 18:00. Sobotní večerní mše sv. s nedělní platností až do podzimu nebude. Zato však od dubna bude každou sobotu ráno mše sv. v 8:00 v dřevěném kostele Panny Marie na hřbitově v Broumově.

Pokleknutí nebo
úklona?

Zvláště v klášterním kostele dochází během mše sv. k nejednotě mezi klekáním před svatostánkem a úklonou před obětním stolem. Během mše sv. je obětní stůl centrálním místem bohoslužby. Pokud však chceme uctít Pána v Nejsvětější Svátosti, měli bychom nejdříve pokleknout před svatostánkem a poté se poklonit před obětním stolem. Stejný postup je po přečtení perikopy. Pokud se to jeví jako komplikované, je vhodné se rozhodnout pro jeden z výrazů úcty, v našem případě pro úklonu před obětním stolem.

P. Martin Lanži

Výuka náboženství - 2016 / 2017

0. - 2. tř.: Meziměstí, ZŠ, pondělí 13:45 - 14:30 Broumov, Masarykova ZŠ, úterý 14:00 - 14:45

3. tř. (příprava na 1. sv. přijím.): Meziměstí, ZŠ, úterý 12:50 - 13:35

4. tř.: Broumov, fara, pátek 12:55 - 13:40

5. tř.: Meziměstí, ZŠ, úterý 13:45 - 14:20

6. - 7. tř.: Broumov, fara, pátek 13:45 - 14:30

8. tř.: Broumov, fara, středa 13:45 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.

Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.cz

Grafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.